

[Mølgaard]

Der må også vurderes nøjternt med hensyn til, om der bør investeres i anvendelse ud i småforbrugerledet i alle leder og kanter af landet, og hvor meget der bør sættes på de allerede tilvejebragte energiforbrugsklumpers gasforbrug, fjernvarmeværkernes og elværkernes. Vi savner her endelig kortlægning af landet i henseende til energibehov nettomæssigt set. Man arbejder på det, og jeg vil gerne anføre, at jo flere detaljer man kan fremlægge tidligst muligt, jo bedre er vi stillet for vurderingerne. Man venter jo en endelig rapport om et års tid, men delrapporter kunne nok være ønskelige i mellemtiden.

Vi er dermed langt ovre i det andet sæt problemer, nemlig spørgsmålet om, hvor der skal investeres, for vor økonomiske formåen til investeringer er nu engang ikke ubegrænset. Der er allerede i pressen anslået toner om, at vi ikke har råd til en Storebæltsbro og naturgas på én gang, og ordførere har også her i dag været inde på den problemstilling. Jeg synes nok, at det er noget vanskeligt prioriteringsmæssigt set at sammenligne en Storebæltsbro med naturgas. Det er en nok så vanskelig opgave som dem, vi behøver stille os overfor. Det er dog nemmere at sammeligne ting, der kan måles i samme sæt enheder, og det er dermed lettere at sammenligne a-kraft og naturgas end nogen af delene med en Storebæltsbro. Skulle der være nogen forbindelse mellem det ene og det andet sæt problemkredse, skulle det da være i anledning af, at der var udviklet projekter indebærende et a-kraftværk på Sprogø, som måske ikke kunne blive til noget, hvis vi skulle have en Storebæltsbro hen over, men man har ikke hørt om sådanne projekter, og ergo er forbindelsen der overhovedet ikke.

Jeg har derimod bemærket mig, at regeringen ikke anser naturgas for at være et alternativ til a-kraft. Det lyder ikke i sig selv fuldstændig urimeligt, heller ikke at regeringen finder, at der er visse affaldsproblemer, der skal løses, inden man kaster sig ud i a-kraftanlæg. Men jeg må gøre opmærksom på, at retsforbundet også finder, at der er andre sikkerhedsproblemer i tilknytning til energiforsyning fra a-kraft og det ikke mindst på den forsyningsikkerhedsmæssige side. Vi er ærlig talt ikke vel rustede med a-kraftværker, der kræver beriget uran, som kommer fra endnu færre kilder, end olien springer fra i dag.

Lad mig i øvrigt tilføje, at den sidste olie har vi næppe heller fået endnu. Men lad os dog forsøge at sprede os i tide i forsyningsmæssig henseende ved udvikling af alternative kilder og forsyningsnet. Vindkraft og sol- og jordvarme, ja vel, det batter måske ikke nok, gassen måske heller ikke. A-kraft kunne måske være en yderligere forsyningskilde, men der må dog sættes nok så markante og nok så mange spørgsmålstejn ved det som dem, regeringen sætter.

Troen på EF-solidaritet både på gasområdet, hvis man leverer til vore partnere dér, og på a-kraftområdet, hvis de skal levere os brændstoffet, ja, den turde oprigtig talt om ikke tidligere så på det seneste være gået i fisk.

Nogle ordførere har i dag anført, at de ikke finder, at vi med vold og magt skal have naturgas. Jeg kan tilføje, at vi bestemt heller ikke i retsforbundets gruppe finder, at man med vold og magt skal have a-kraft, og det er der måske nogle af ikke-voldstilhængerne på naturgasområdet der finder. Vi er positivt stemt over for alternativer til a-kraft og for naturgasudnyttelse.

Vi finder, at det nordiske samarbejde burde kunne udbygges, og hilser med tilfredshed de toner, der lyder i regeringens redegørelse for, at man har arbejdet i den retning, og at man agter at fortsætte arbejdet i den retning. Jeg tror, der er brug for en intensivering heraf, og jeg tror bl. a., at en ren og skær teknologioverførelsesformidling ville være overmåde lønsom. Man er opmærksom på det, men næppe nok. Sverige, Norge og Danmark – og Finland for den sags skyld med – har hver især begået dumheder på det energiforsyningsmæssige område og savner bl. a. leverandøruafhængighed. Men så lad os dog lære af hinandens dumheder, lad os lære af hinandens erfaringer, og lad os satse på den sum af teknologisk viden, som vi tilsammen råder over. Vi bør skabe os en sådan fælles pulje af viden og formidling af viden i størst mulig udstrækning. Norge har allerede tabt meget på at bygge på amerikanske standarder, der viste sig også at kræve amerikanske og dyre komponentleverancer. Danmark har begået sine dumheder, og Sverige har det på a-kraftområdet. Lad os sikre os, at vi ikke begår dumhederne alle fire steder i Norden. Lad os prøve på at undgå dem andetsteds.